

Cooperació catalana

Fundació
ROCA GALÈS
CATALUNYA

Març 2017
Any 37è
PVP 3,00 €

Llegeix la revista mensual del cooperativisme català — rocagales.cat

**Metromuster:
activisme i cultures
audiovisuals
emancipadores**

Pàg. 10

Dolors Bassa,
consellera de Treball,
Afers Socials i Famílies.

Pàg. 13

Nota crítica
a l'esmena de la Llei
de cooperatives.

Pàg. 16

Josep Roca i Galès,
l'emancipació de les
classes populars catalanes.

Pàg. 22

*Referent
Cooperatiu Català en
Prevenció de Riscos
Laborals*

*Nou servei
Vigilància
de la Salut*

*Totes les especialitats
preventives.
A tot Catalunya*

SePrA
servei de prevenció

www.sepra.cat

T. 93 457 41 45
Trinxant 98-100, 08026 Barcelona sepra@sepra.es

Servei de Prevenció Aliè acreditat en totes les especialitats (SP-063-B)

"... Incerteses, dubtes, problemes...?"

LLUITEM PLEGATS!!

· ESPECIALISTES EN COOPERATIVES ·

GABINET JOAN JOSEP GONZÀLEZ, S.L.

- Planificació i Gestió Comptable
- Declaració Impost de Societats
- Estudis Econòmics de Viabilitat i Plantejament de futur
- Control Pressupostari
- Diagnòstic econòmic, financers i de sistemes de control de la Cooperativa
- Assistència de Membres de les Comissions de Vigilància i Junes Rectores
- Consultes sobre problemàtica econòmica, comptable i fiscal

GONZALEZ & CIA AUDITORS
AUDITORES CENSORES JURADOS DE CUENTAS

- Auditores de Comptes Anuals
- Auditories i Revisió dels Comptes
- Projectes de Fusió i Escissió
- Auditoria de Gestió
- Informes especials

Pensem com tu. La feina,... ben feta.

GIRONA 38 1ª 1ª · 08010 BARCELONA · Telèfon 93 265 35 05 Fax 93 232 56 13
e-mail: gjjg@gonzalezauditores.com

www.cronda.coop

1 de cada 4 catalans i catalanes de més de 16 anys treballa, compra o participa en una cooperativa

Al Col·lectiu Ronda apostem perquè el centre de l'economia siguem les persones

Al servei de les cooperatives i l'economia social

Assessorament, gestió i suport a l'administració d'empreses cooperatives, fundacions i organitzacions sense ànim de lucre en l'àmbit laboral, comptable, fiscal, econòmic i de consultoria especialitzada

ASSESSORAMENT JURÍDIC COMPROMÈS

 Col·lectiu Ronda

Segueix-nos a les xarxes

@rocagales

/FundacioRocaGales.5

rocagales.cat

Editora: Fundació Roca i Galès

Redacció i administració:

Aragó, 281, 1r 1a 08009 Barcelona
Tel. 93 215 48 70 - cc@rocagales.cat
www.rocagales.cat

Coordinació: Agnès Giner.

Consell assessor: Miquel Corna, Enric Dalmau, Agnès Giner, Carla Liébana, M. Lluïsa Navarro, Xavi Palos, Montse Pallarés, Jordi París, Joseba Polanco, Ricard Pedreira, Esteve Puigferrat i Olga Ruiz.

Els autors són responsables dels articles signats. Ni la direcció de la revista ni els editors comparteixen per força les opinions que puguin reflectir els textos aquí inscrits

Foto portada: Metromuster.
Sergi Richards.

Disseny, maquetació i impressió:
L'Apòstrof, SCCL, i Cevagraf, SCCL.

Dipòsit legal B-22.823/80
ISSN 1133-8415.

Aquesta revista ha estat impresa en paper ecològic.

 Generalitat de Catalunya

Sumari

04

TORNAVEU

Carme Herranz Salinero, advocada.

05

EDITORIAL

Amb el referèndum.

06

NOTICIARI. *Agnès Giner.*

09

COOPERATIVES DE CATALUNYA

Sobre els Ateneus Cooperatius.
Confederació de Cooperatives de Catalunya.

10

LES NOSTRES COOPERATIVES

Metromuster: activisme i cultures audiovisuals emancipadores.
Pep Valenzuela.

13

L'ENTREVISTA

Entrevista a Dolors Bassa, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies
Montse Pallarés.

16

LEGISLACIÓ COOPERATIVA

Nota crítica a l'esmena de la Llei de cooperatives
Cristina R. Grau López.

18

ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA

La via portuguesa de l'economia solidària.
Jordi Estivill.

21

RESSENYA

Ramon Vidal-Barraquer. Cooperació, tècnica i mestratge.
Antoni Gavalrà.

22

MEMÒRIA COOPERATIVA

Josep Roca i Galès, l'emancipació de les classes populars catalanes.
Gabriel Plana i Gabernet.

25

SALUT COOPERATIVA

La teràpia neural: com treballa.
Eva Llach.

26

OPINIÓ

Una aposta que no s'hauria de perdre.
Josep Edo Puertas.

27

BIBLIOTECA/REVISTES

Retalls.
Elisenda Dunyó.

Un parell de preguntes (que són tres) a:

Carme Herranz Salinero

(Barcelona, 1972), advocada. Sòcia del Col·lectiu Ronda
i presidenta del seu consell rector des de 2013

Del cooperativisme m'atrau el vincle personal i emocional que fas amb molts companys i companyes amb qui comparteixes tant. És part del secret de l'èxit del Col·lectiu Ronda.

No m'acaba de convèncer el fet que en una cooperativa de treball, a vegades és difícil trobar l'equilibri entre la preceptiva autonomia dels membres de la cooperativa en tant que persones sòcies, i les necessàries garanties mínimes en tant que persones treballadores, sobretot en situacions econòmiques complicades; a vegades es donen situacions de precarietat no desitjables.

Des del meu àmbit de treball es pot aportar molt al cooperativisme. S'ha de tenir en compte que el dret és una eina fonamental d'incidència social i política; per això les lleis que regulen l'economia social, i la seva aplicació, han d'estar sempre orientades a la protecció dels autèntics valors del cooperativisme, garantint ara més que mai que fenòmens aliens al món de l'economia solidària no aprofitin la forma societària cooperativa per disfressar activitats radicalment contràries a l'economia social.

Amb el referèndum

L'origen i l'essència del moviment cooperatiu entronca i s'arrela amb els valors i les actituds en les quals es fonamenta la democràcia. La naturalesa del cooperativisme i la cooperació són democràtiques. I en el cas de Catalunya, el moviment cooperatiu, com a moviment popular, ha format part i ha fet sempre camí al costat de les mobilitzacions cíviques, que han reivindicat el progrés, la llibertat, la democràcia, l'autogovern, la solidaritat, la igualtat i la fraternitat al nostre país.

Tot plegat són raons prou de pes que també ens interpel·len des de fa temps com a Fundació i que, poc o molt, ens obliguen a pronunciar-nos i assumir les nostres responsabilitat en relació amb el moment concret que viu Catalunya. Un moment en el qual fonamentalment està en joc la capacitat dels catalans de poder esdevenir amos del nostre destí col·lectiu i en què l'exigència de sotmetre a la consideració del poble de Catalunya quin ha de ser el futur estatus polític de Catalunya té un suport popular enorme i transversal.

Des d'aquestes perspectives, el darrer patronat de la Fundació decidí que ens incorporéssim al Pacte Nacional pel Referèndum, que es constituí el passat mes de desembre i que és l'hereu del Pacte Nacional pel Dret a Decidir. És una decisió meditada i coherent amb els nostres valors i trajectòria. El dret a decidir, com a principi democràtic, i el referèndum, com a instrument democràtic, per exercitar-lo demanen avui el nostre compromís i la participació activa de la Fundació en aquells espais transversals i plurals on la immensa majoria de la societat civil organitzada treballa des de fa temps. El moviment cooperatiu, en el seu conjunt, i la Fundació no hi podem restar al marge. Tot el contrari, hi volem ser, de manera activa, incorporant les nostres propostes i idees i defensant els valors i les actituds que fan de la cooperació un instrument al servei d'un país millor, més lliure i més just.

FOTOGRAFIA DE L'EDITORIAL: Albert Gea. Reuters.

CONVOQUEM UNA BECA DE RECERCA HISTÒRICA COOPERATIVA

La Fundació Roca Galès ha creat la Beca de recerca històrica per a l'estudi dels fons documentals històrics del cooperativisme català, amb l'objectiu de donar a conèixer una o més cooperatives a partir dels fons documentals propis que posseeix o que té cedits a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

La beca s'adreça a persones historiadores, sociòlogues, economistes, políticòlogues, etc., que vulguin analitzar des d'una perspectiva historicosocial els fons documentals de cooperatives com La Flor de Maig, la Unió Cooperatista Barcelonense, Teixidors a Mà, La Vanguardia Obrera, Productos Coop, etc., o bé premsa històrica cooperativa com la *Revista Cooperativa Catalana*, *El cooperador cooperatista*, *Cooperatismo*, *Cooperación*, *Acción Cooperatista*, etc. La persona investigadora que vulgui

participar a la beca ha de presentar un breu currículum i un breu esquema de treball de la cooperativa que vol estudiar abans del **30 de març de 2017**.

Trobareu la convocatòria a l'apartat Premis de: www.rocagales.cat

COL·LOCACIÓ DE LA PRIMERA FUSTA DE LA COOPERATIVA D'HABITATGES EN CESSIÓ D'ÚS LA BORDA

El passat 16 de febrer va tenir lloc la col·locació de la primera fusta del projecte d'habitatge en cessió d'ús de la cooperativa d'usuaris La Borda.

La Federació de Cooperatives de Consumidors i Usuaris de Catalunya va estar representada per Maria Antònia Esteban, directora de la Federació, que manifestà que el projecte és molt important perquè aquest nou model

d'habitatge en cessió d'ús obre un nou camí per al cooperativisme d'usuaris.

L'acte va estar ple d'emotivitat i va comptar, a més de les persones usuàries de La Borda, amb les intervencions de Jordi Soler, de Can Batlló i moviment veïnal de Sants; Pol Massoni, de la cooperativa La Col; Xavi Palos, de la Fundació Roca Galès i la Xarxa d'Economia Solidària, Lali Daví,

de la Fundació La Dinamo; Josep Maria Montaner, regidor d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona, i Ramon Pascual, de la cooperativa de serveis financers Coop57.

La celebració de la primera fusta és només un primer pas, La Borda avui ja és un referent pel cooperativisme i esperem que esdevingui model per a molts futurs projectes.

EL CENTRE DE DOCUMENTACIÓ COOPERATIVA S'ADHEREIX A LA DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS ARXIUS

Impulsada per l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya, la **Declaració universal sobre els arxius (DUA)** va ser elaborada i aprovada l'any 2010 pel Consell Internacional d'Arxius (ICA) i adoptada per la Conferència General de la UNESCO el novembre de 2011. És l'expressió de les exigències fonamentals dels professionals de l'arxivística i la gestió de documents, amb independència de les cultures.

Té la finalitat de reconèixer el paper clau dels arxius, tant en la transparència administrativa i en la rendició de comptes democràtica, com en la preservació de la memòria social col·lectiva, i en la investigació històrica. Així, reconeix «el caràcter essencial dels arxius per garantir una gestió eficaç, responsable i transparent i per protegir els drets de la ciutadania».

A Catalunya hi ha diverses institucions públiques pioneres a tot Europa en l'adopció de la Declaració universal sobre els arxius i el Parlament de Catalunya, que

va fer-ho el juliol del 2013, va ser la primera cambra legislativa del món a adoptar-la.

Amb l'adhesió a la Declaració universal dels arxius, el Centre de Documentació Cooperativa de la Fundació Roca Galès –que inclou els fons documentals del cooperativisme català digitalitzats en gran part i consultables al repositori en línia de l'Arxiu Nacional de Catalunya– es compromet encara més a vetllar per la recuperació i la preservació de la memòria cooperativa, així com la gestió eficaç, responsable i transparent dels seus fons, que posa a l'abast de la ciutadania i en protegeix els drets.

Més info: apartat Arxiu de www.rocagales.cat.

PREMI ALS MILLORS CASOS PRÀCTICS EN L'ÀMBIT DE LES COOPERATIVES, ECONOMIA SOCIAL I TERCER SECTOR

La Fundació Roca Galès ha creat aquest premi amb l'objectiu d'impulsar la creació de casos pràctics per a ús docent en l'àmbit de les cooperatives, l'economia social i el tercer sector.

El premi, adreçat separatament als alumnes de secundària, universitaris i altres centres de formació públics o privats, neix amb la idea de reconvertir treballs de bona qualitat en cas pràctic, preferentment real, i està dotat amb 500 euros.

Les candidatures es poden enviar fins al **17 de juliol de 2017**.

Trobareu la convocatòria a l'apartat Premis de: www.rocagales.cat

DEBAT-CAFÈ: ELS EMPRIUS DEL COOPERATIVISME

La Fundació Roca Galès ha iniciat un cicle de debats /cafè, amb la intenció de crear un espai de conversa i debat, on la reflexió sigui una eina de treball, per conèixer més el món cooperatiu i l'economia social en la història. El passat 16 de febrer va tenir lloc el primer d'aquests debats-cafè amb Antoni Gavalrà, sobre col·lectivititzacions agràries, amb gran èxit de participació.

El proper Debat-cafè EMPRIUS del cooperativisme té lloc el **dijous 16**

de març, amb Ignasi Faura com a protagonista, amb el tema: «L'economia social catalana». Ignasi Faura és advocat, cooperativista i l'autor del llibre: *L'economia social catalana als inicis del segle XX. Cooperació, solidaritat i valors*, editat per Pagès el 2016.

Per a més informació i confirmar la vostra assistència, podeu contactar amb el Centre de Documentació Cooperativa biblioteca@rocagales.cat - Tel. 93 215 48 70.

CONFERÈNCIA CATALANA PER UN FUTUR SENSE NUCLEARS I ENERGÈTICAMENT SOSTENIBLE

Coincidint amb el 31è aniversari de l'accident de la central nuclear de Txernòbil, el proper 26 d'abril tindrà lloc la XXXI Conferència catalana per un futur sense nuclears i energèticament sostenible, enguany dedicat a l'*Energiewende*, el moviment ciutadà que a Alemanya ha trastocat i capgirat el sistema energètic, fent que les noves instal·lacions de generació solar, eòlica, biomassa, etc. estiguin a mans de la ciutadania, fent realitat la democràcia energètica. Així, enguany comptarà amb la presència de Craig Morris, coautor de l'obra *Energy Democracy: Germany's Energiewende to Renewables*.

Organitzada any rere any pel Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear, la Conferència Catalana per un futur sense nuclears i energèticament sostenible d'enguany forma part d'un esdeveniment més ampli: el XIX Fòrum de l'energia sostenible, que es reunirà també el 26 d'abril a Barcelona. La conferència s'emmarca dins dels actes que arreu del món i a Catalunya tenen lloc en ocasió del Dia de la Terra i que a escala mundial són coordinats per Eath Day Network.

Seguint la tradició d'altres anys, la Fundació Roca Galès col·labora amb la Conferència catalana per un futur sense nuclears i energèticament sostenible, dins el seus fins fundacionals de defensa del medi ambient i la sostenibilitat. Cal recordar també que el dia 11 de març farà 6 anys de l'accident nuclear múltiple de Fukushima, raó per la qual encara existeix la conferència i la tasca de pressió perquè Catalunya pugui abandonar el malson nuclear i l'addicció als combustibles fòssils i pugui fer via pel camí de la sostenibilitat energètica.

Més info: www.energiasostenible.org

LLEGEIXES LA NOSTRA REVISTA? ENVIA'NS EL TEU CORREU I LA TEVA OPINIÓ

Tant si ets subscriptor com si reps la revista a la teva cooperativa o biblioteca, o ens llegeixes esperant al dentista, advocat, etc., sigui de fa molt temps o poc, ens agradaria tenir la teva adreça electrònica així com saber la teva opinió sobre la nostra publicació.

Només ens has d'enviar un correu a cc@rocagales.cat amb la teva adreça electrònica i nom i cognoms. També ens agradarà que ens donis el teu parer tot responent l'enquesta que trobaràs a la pàgina d'inici del web www.rocagales.cat. Si no la trobes, demana'ns-la a la mateixa adreça de correu electrònic.

Presentació de la biografia
HILARI SALVADÓ
ALCALDE DE BARCELONA QUAN PLOIEN BOMBES

BARCELONA
DILLUNS 13 DE MARÇ, 18 HORES
Sala de Croniques de l'Ajuntament de Barcelona
(Plaça de Sant Jaume, 1)

Ada Colau, alcaldessa de Barcelona
Alfred Bosch, president del grup municipal d'Esquerra Republicana
Ramon Alquézar, professor d'Història de la UAB
Pau Vinyes i Roig, historiador i autor de la biografia
Joan Manuel Tresserras, president de la Fundació Josep Pla

Tota els assistents rebran un exemplar de la biografia.
Cal confirmar l'assistència fins el 10 de març a: www.rocagales.cat/hilari-salvado

FUNDACIÓ JOSEP PLA

Ajuntament de Barcelona

SOBRE ELS ATENEUS COOPERATIUS

Confederació de
Cooperatives de Catalunya
@cooperativesCAT

Recentment, s'ha engegat una nova línia de treball, dins del programa Aracoop, que es coneix com *Ateneus cooperatius*. Aquesta acció respon a una política dirigida a descentralitzar el cooperativisme al territori i, per tant, proposar el cooperativisme com a una eina pròxima per resoldre les necessitats allí on es produeixin que, per altra banda, és també el lloc on són majors les possibilitats de trobar solucions adequades.

Sobre el paper, les potencialitats dels *Ateneus* són molt grans i la forma d'actuació que es desenvolupi dependrà de cada territori; per tant, s'ha posat en marxa un ens molt flexible el funcionament del qual dependrà de les característiques econòmiques i socials del territori, així com de les entitats que el conformen. En principi, l'element clau consisteix en ser un espai de trobada, coordinació i cooperació. Aquest espai té capacitat per generar activitats que poden ser un element de transformació social, però sempre serà una eina per enfortir l'economia social al territori. Es considera que ha de servir per relacionar, entre si, els diferents agents de l'economia social del territori, la qual cosa pot ajudar a desenvolupar millor totes les potencialitats de les diferents organitzacions socials i a resoldre les necessitats singulars d'aquestes, fins i tot de manera conjunta; a més, pot contribuir a relacionar aquests agents socials amb els nous col·lectius que afloren necessitats. A

nivell local, aquest funcionament en xarxa ha de permetre estratègies que es desenvoluparien com a element de consolidació i creació d'activitat econòmica.

La implicació i col·laboració de les administracions i el sector cooperatiu del territori, per oferir els recursos i serveis necessaris per manifestar les potencialitats de l'economia social i cooperativa i crear ocupació estable i de qualitat, serà clau en el funcionament dels *Ateneus*.

En aquesta primera convocatòria, s'han constituït deu *Ateneus* els quals

cobreixen una àmplia zona territorial i d'habitants. El major pes està molt concentrat a l'àrea metropolitana i a les comarques de Barcelona, però també se n'han posat en marxa a les comarques de Lleida, Tarragona i Girona.

Seguint el fil de la importància de la col·laboració entre les entitats, un element clau ha de ser també la col·laboració entre *Ateneus*, a fi d'aconseguir crear una xarxa que permeti estendre les experiències, tant pel que fa als projectes concrets com, especialment, pel que fa a les metodologies de treball emprades.

Entenem, doncs, que els *Ateneus* poden suposar una intervenció en la comunitat, que a més d'intervenir directament a la generació de nous projectes empresarials i nous llocs de feina, pot contribuir a una major visualització de l'economia social i a la creació de referents propers a la ciutadania que, al cap i a la fi, serviran també per transmetre que el desenvolupament de projectes d'economia social no és alguna cosa llunyana, sinó projectes perfectament realitzables per la ciutadania organitzada. Des del territori, els *Ateneus* suposaran un impuls a l'autoorganització de les persones amb l'objectiu que puguin resoldre les seves necessitats, la qual cosa a Catalunya fa temps que se sap com fer, però que potser últimament, amb el desenvolupament de la cultura més individualista, s'ha relaxat una mica.

COOPERATIVES
DE CATALUNYA

Metromuster:

activisme i cultures audiovisuals emancipadores

Tot relat és una interpretació, creació o recreació de la realitat, a partir d'aquesta. Assumir la responsabilitat, la perspectiva o interessos implícits, ja és opció particular. A Metromuster ho tenen clar, fer cultures audiovisuals emancipadores, desconstruint codis en l'activisme, una empresa que només pot ser cooperativa.

Pep Valenzuela
@pepvalenzuela

Cartell de *Ciutat morta*, el llargmetratge de Metromuster sobre el cas 4F.

Ciutat Morta, *Tarajal* i el vídeo de campanya de la CUP, el de la furgoneta en una carretera deserta, són filmacions que ha guanyat un espai en la memòria cultural i política del país; han estat grans èxits d'audiència i jugat un paper clau en el debat polític. Les tres pel·lícules són creació d'un mateix equip de creadors, una productora audiovisual i cooperativa de treball que respon al nom de Metromuster i es planteja com a objectius fer «cultures audiovisuals emancipadores, desconstruint codis en l'activisme».

Agent i producte d'una època, d'aquesta fase de la història recent marcada per la crisi i el qüestionament dels fonaments de tot plegat, Metromuster neix de l'empenta de Xavi Artigas, d'una visió del món que intenta vincular sociologia i cinema, dos àmbits en els quals s'havia format. Ja es mou al 2010; d'aquí sorgeix el primer llargmetratge, *No-res. Vida i mort d'un espai en tres actes*, que tracta de l'enderrocament de la colònia Castells, antiga fàbrica, al barri de Les Corts.

Cartell de *Tarajal*, el documental sobre la impunitat a la frontera Sud.

Però és en el bullir de la indignació, en els campaments del 15M, on la trobada i inici de treball conjunt de Xavi amb Xapo Ortega, membres tots dos de la comissió audiovisual, on el projecte agafa embranzida. Comparteixen «una manera semblant d'entendre l'audiovisual, que intenta trencar els codis habituals d'aquest mitjà dins l'activisme», relata i analitza Salva Rodríguez, l'altre membre de la cooperativa: «Sempre passava que hi havia molt d'interessant a dir des de l'activisme, però no es contaven

SERGI RICHARDS

de la forma més atractiva i així el discurs queia en sac buit».

Calia doncs trobar la forma, i ho feren treballant molt, «realitzant molts vídeos, cap a un centenar segurament», afegeix, «treballant en aquesta clau de trencar el discurs hegemònic, des del contingut i també amb la forma». Enmig d'aquesta agitació coneixen el cas 4F, la mort de la Patricia Heras, i es posen mans

a l'obra amb *Ciutat Morta*.

Després, som ja al 2014, s'ha incorporat nova gent. Primer, l'esmentat Salva, després Marina Freixa i Roger Sabà. Un ritme intens, urgent i accelerat, com els temps. Amb el creixement, la necessitat de canviar d'espai i forma empresarial. L'actual és a tocar de la graciencia plaça del Raspall. Pel que fa a l'empresa, havia funcionat de forma totalment instrumental com a societat limitada, però «ens plantejem que la forma més adient, més coherent amb les pràctiques audiovisuals i professionals, treball en horitzontal, sense jerarquies, era fer-nos cooperativa», declara Salva amb un accent fort de la ciutat de Carcaixent, d'on és arribat.

El finançament dels canvis el van aconseguir per via d'un micro-mecenatge amb Verkami. A l'agost de 2015 tot queda enllestit. Actualment, ja han incorporat una sisena persona, amb contracte, «però que volem que acabi sent sòcia, perquè entenem que la naturalesa del projecte ho requereix».

Salva Rodríguez,
Marina Freixa, Xapo
Ortega, Xavi Artigas
i Roger Sabà.

Pel camí van provar una fórmula d'associació a Metromuster, semblant al que són alguns grups de suport, amics o sòcies i adhesions, però no ha funcionat, confessa Salva. Considera que en el procés van fer coses «sense prou coneixement» (ni de legislació ni d'altres experiències), amb més voluntat i desig que entendre bé què suposava. Volen, de fet, tenir un espai per projeccions, xerrades i tallers, organitzades per l'equip o altra gent, «però, la veritat, per la dinàmica que hem tingut no hem pogut fer massa, tot plegat hem tingut poc temps».

Però tenen clar que una de les qüestions que els diferencia de les productores a l'ús, és «crear comunitat, perquè els nostres projectes, a prop del 100%, tenen un marcat caràcter polític, i això per definició necessita d'una comunitat, per donar difusió, trobar continguts...».

És el que estan posant en pràctica amb els treballs propis més grans, com ara *Idrissa. Crònica d'una mort qualsevol*, una producció sobre el jove que va morir al Centre d'Inter-

“

«Agent i producte d'aquesta fase de la història recent marcada per la crisi i el qüestionament dels fonaments de tot plegat.»

nament d'Estrangers (CIE) de Zona Franca fa 5 anys, la nit de reis. Hi ha una campanya en marxa, es va fer un homenatge a la plaça Felip Neri, amb Tanquem els CIES, amb el Sindicat de Manters, amb Tras la Manta, també participació i cobertura del periòdic *La Directa*. «Intentem crear sempre aquests lligams amb col·lectius i persones, ens seguim sempre a les xarxes socials i ens ajudem a aconseguir els objectius».

Això es veu molt clar amb *Ciutat Morta*, que es va retransmetre a TV3 «per la pressió popular, sinó la pell-li hauria quedat en l'oblit». Primer, es va passar per casals, ateneus i «espais alliberats»; després, arribà al circuit de festivals, guanyà el premi al millor documental al Festival de Màlaga i fou seleccionat al Festival de Donosti; «però TV3, que va parlar de totes les pel·lícules catalanes presents, ni en va fer esment; no sembla casual. Però, la mateixa gent va fer seva la iniciativa». Després, també es va fer pressió al Parlament, amb la CUP, que va interpellar. «Tot això fa que es creï una força comuna», emfasitza Salva, «i que entre totes s'arribi als objectius».

La productora té dues línies de treball: encàrrecs i produccions pròpies. Fins avui, de totes formes, els dos tipus es mouen àmbits temàtics i interessos propers. Per exemple, el documental *Tarajal* és un encàrrec, com el vídeo pel 40 aniversari de l'Ateneu de 9 Barris; i també el de campanya de la CUP, o *Tanquem els CIE*. Han fet treballs per a la CGT, USTEC, Metges Sense Fronteres i altres ONG i col·lectius implicats políticament. Després, tenen també encàrrecs d'institucions públiques. Voldrien, però, dependre menys dels encàrrecs.

Audiovisuals a banda, hi ha la part de tallers, projeccions, cursos i seminaris. De moment, només n'han fet un sobre «Guerrilla de comunicació». I encara una qüestió que estan començant a experimentar ara amb el documental *Idrissa*, la comunicació com a campanya de difusió i de donar publicitat.

Amb pocs recursos es poden fer coses grans. Aquesta cooperativa ho sap bé. «Fins ara, tot ha funcionat amb finançament propi, posant les pròpies mans, material i hores», explica Salva, «no hem demanat cap crèdit». Però, assegura, cal fer un pas en aquest tema, i han contractat una persona amb aquest perfil, «perquè en ser totes de perfil audiovisual això ho portem una mica descuidat». Destaca que «per sort els treballs que fem tenen una bona rebuda i això porta més feina, ha provocat el creixement de la marca, diguem-ne». Per fer-se al menys una idea de què es parla, la facturació anual ha estat entorn dels 200.000 euros.

“**«La forma d'empresa més coherent amb pràctiques professionals, treball en horitzontal, sense jerarquies, era la cooperativa.»**

Fotograma de: *No-res, vida i mort d'un espai en tres actes*, sobre l'enderrocament de l'antiga colònia fabril Castell a Les Corts.

Pel que fa al micromecenatge, «que vam creure que podria ser una forma alternativa de finançament», l'experiència els ha portat a la conclusió que té un límit: «L'entenem més com una manera de crear comunitat. Perquè fas una campanya de setmanes o mesos que et fa arribar a gent encara que no posi diners, però ja està coneixent. De fet, estem explorant com fer això de manera pròpia, sense plataforma externa».

A més de la «comunitat» esmentada, des que són cooperatives treballen amb agents de l'ESS en tots els temes possibles, «intentem buscar espais en els quals ens sentim més còmodes». Al temps, hi ha contactes amb altres productores, com Claraboia, Quepo i Bruna, una relació que volen fer més viva.

Fotograma de l'espot de campanya de la CUP pel 27-S: *Anaven lents perquè anaven lluny*.

Dolors Bassa i Coll és consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, des del gener de 2016. Va néixer a Torroella de Montgrí l'any 1960. És mestra de català i llicenciada en Psicopedagogia. A més del seu ofici com a professora, ha estat secretària de Política Social i Ocupació i secretària general de l'UGT a les comarques gironines.

Dolors Bassa

Montse Pallarés
@montpallares

Un personatge històric que t'agradaria conèixer: De ficció, la Mafalda; real, Federica Montseny i Eleanor Roosevelt

Una lectura imprescindible: *El capital al segle XXI*, de Thomas Piketty

Un perfil de Twitter que no pot deixar de seguir: molts, @treballcat, @aferssocialscat, @govern

No podria viure sense: la meva família, els meus amics i amigues

Encara té pendent: viatjar per conèixer moltes cultures i països

El cooperativisme és: la socialització del binomi treballadors i treballadores-empresa en benefici d'un sistema de distribució de riquesa-beneficis més just

«Des del Govern estem convençuts que l'economia social representa una alternativa real d'organització i funcionament de l'economia.»

Abans de tot, ens agradaria saber com se sent en incorporar-se a aquest Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Vostè té una llarga experiència com a sindicalista, com es veu el Govern des de l'«altra banda»? Ha canviat la perspectiva?

Aquesta és una pregunta que m'han fet moltes vegades des que sóc consellera. La veritat és que sempre responc el mateix. No considero que estigui a l'altra banda. Estic defensant els interessos i els drets de les persones treballadores igual que feia fins ara. L'ocupació, el treball digne i els drets socials i laborals els defenso ara, els defensava quan era sindicalista i els defensaré sempre.

Quins són els reptes del nou càrrec? En aquest moment d'impàs polític, creu que les coses són diferents a anys precedents o la seva funció com a consellera ha de ser la mateixa?

Estem vivint uns moments excepcionals com a país. Al Govern que surt del 27 de setembre tenim un mandat democràtic molt clar, sorgit de les urnes, per fer la independència de Catalunya. Tot i això, el *mentrestant* també és important i, per això, treballem incansablement per donar resposta i apaivagar les necessitats de les persones, sobretot de les més vulnerables.

Quines són les seves prioritats com a consellera de Treball, Afers Socials i Famílies? Entre aquestes prioritats, s'ha establert alguna acció concreta adreçada a la promoció del cooperativisme i de l'economia solidària?

Des del Govern de la Generalitat estem convençuts que l'economia social representa una alternativa real d'organització i funcionament de l'economia. I aquest compromís es fa evident en els pressupostos d'enguany amb una inversió de 14 milions d'euros.

Davant d'aquest escenari, tenim a les nostres mans la possibilitat de construir un país exemplar en el compromís social, més just i solidari.

Per aquest motiu, un dels eixos del Pla de Govern se centra a promoure polítiques d'ocupació que generin més ocupació i de més qualitat a través de l'impuls de l'economia social i cooperativa en el marc del programa Aracoop, que enguany té novetats importants com l'extensió de totes les actuacions a l'economia social, així com a l'àmbit educatiu, universitari i internacional. També vull destacar projectes com la creació de la Xarxa d'Ateneus Cooperatius, amb un pressupost de 3,3 milions, que es vol convertir en un servei

“**L'ocupació, el treball digne i els drets socials i laborals els defenso ara, els defensava quan era sindicalista i els defensaré sempre.»**

Dolors Bassa amb Quim Sicília, president de la Federació de Cooperatives de Consumidors i Usuaris de Catalunya, i Josep Vidal, director general d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa.

de referència, on les organitzacions cooperatives i de l'economia social treballin juntes per crear i impulsar nous llocs de treball de qualitat i promocionar l'economia social i cooperativa; o els anomenats Projectes singulars, que desenvolupen oportunitats estratègiques, i que són generadors d'ocupació a través de creació de llocs de treball i de creació de cooperatives i societats laborals.

En tots dos casos es tracta d'accions que han de permetre la creació i vertebració dels ecosistemes cooperatius necessaris per avançar cap a una societat més autònoma i amb més cohesió social.

Què en pensa que les cooperatives hagin passat de formar part del Departament d'Empresa i Ocupació (abans, ara Departament d'Empresa i Coneixement) al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Quin ha estat el motiu? A quins interessos respon?

Es tracta d'un canvi que respon a una voluntat clara de situar la persona i, per tant el treball, en el centre de polítiques i actuacions. Per això apostem per impulsar aquelles empreses on el valor és el treball i no el capital, com són les d'economia social i cooperativa, i per a la creació d'un nou model que ens permeti avançar cap a una economia alternativa, més sostenible i centrada en les persones i les seves necessitats.

Una economia que porti solucions en l'àmbit de l'habitatge, del consum, de la gestió i producció i que creï llocs de treball estables i de qualitat.

Vull destacar també que per primera vegada s'ha creat una direcció general «d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa», que posa

Dolors Bassa al seu despatx de la Conselleria de Treball, Afers Socials i Família.

GENCAT

de relleu, en el mateix nom de la direcció, les seves competències, així com el compromís de Govern en l'impuls tant de les cooperatives com de l'economia social i de les entitats del tercer sector.

Vostè també és coneguda pel seu compromís amb el feminisme i per la seva lluita contra la violència masclista i l'assetjament a les dones. Quines mesures hauria de prendre el Govern per combatre aquesta violència? Creu que s'estan duent a terme mesures adients?

El meu compromís és amb la igualtat social i laboral. La realitat de la violència masclista és un fet intolerable per a qualsevol societat democràtica. A Catalunya volem arribar a la tolerància zero envers la violència masclista. I el nostre compromís és clar. La prevenció i la informació en la igualtat, sobretot entre els més joves, és essencial.

En aquesta lluita cal la implicació de tot-hom. Només amb la col·laboració de tots els agents i institucions implicades en l'abordatge contra la violència envers les dones i els seus fills i filles i amb la complicitat de la ciutadania en els drets i la igualtat en la diversitat, podrem avançar cap a una societat més justa i més lliure. A Catalunya tenim eines potents que permeten avançar molt, com són la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes i la Llei del dret de les dones a eradicar la

violència masclista, així com la nova Llei per garantir els drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

I per acabar, com veu el futur del cooperativisme en el nou país que ha de venir?

A casa nostra, l'economia social està vivint un moment molt dinàmic, cada dia sorgeixen noves iniciatives, que dibuixen un nou paradigma econòmic alternatiu i innovador.

Ens trobem davant d'una clara oportunitat per a l'economia social i el tercer sector, que són un actor molt important per al desenvolupament d'un mercat laboral inclusiu, sostenible i arrelat al territori.

A més, les dades relatives a la creació de cooperatives també són molt favorables, amb un total de 177 creades durant l'any 2016 i 46.505 llocs de treball, la xifra més alta assolida en els darrers anys en aquest mateix període.

De cara al futur crec que l'economia social representa i representarà una alternativa real d'organització i funcionament de l'economia, i per aquest motiu, el Govern en col·laboració amb les entitats representatives i les entitats del territori està impulsant la creació i vertebració dels ecosistemes cooperatius necessaris per avançar cap a una societat més autònoma i amb cohesió social.

“

«El canvi de departament de les cooperatives respon a una voluntat clara de situar la persona, i per tant el treball, en el centre de polítiques i actuacions.»

NOTA CRÍTICA A L'ESMENA PRESENTADA PER JUNTS PEL SÍ I CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR — CRIDA CONSTITUENT A LA LLEI D'ACOMPANYAMENT

Cristina R. Grau López
Advocada i cooperativista

L'u de febrer del 2016 els Grups parlamentaris Junts pel Sí i Candidatura d'Unitat Popular (CUP)-Crida Constituent han presentat una esmena conjunta al Projecte de Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, conegut col·loquialment per “Llei d'acompanyament”, per referència a la Llei de pressupostos a la qual acompanyen.

Aquesta esmena pretén modificar la regulació de les cooperatives de treball associat en el sentit que aquelles l'activitat de les quals consisteixi en la subcon-

tractació mercantil d'obres, subministraments o serveis d'una altra empresa contractista, si tenen més de 25 socis treballadors o facturen a un sol client el 75% dels ingressos no podran regular lliurement a través de les normes cooperatives, estatuts i reglaments, la relació de treball dels seus socis, sinó que en aquesta regulació estaran obligades a recollir el que estableixin els convenis col·lectius laborals aplicables als treballadors per compte aliena de l'empresa a la qual presta serveis la cooperativa; a més, el règim de protecció d'aquests

cràtica de l'entitat, que significa que l'organització cooperativa és **controlada pels seus socis, els quals participen activament en la fixació de les seves polítiques i la presa de decisions**. La governança de la societat correspon al soci cooperatiu; és aquest a qui correspon formar part dels òrgans socials i governar la societat, adoptar els acords econòmics, però també prendre les decisions relatives a l'organització de l'activitat de la cooperativa, que en el cas de les cooperatives de treball es tradueix en l'organització de la prestació de treball.

La regulació contravé igualment el principi d'autonomia i independència, a tenor del qual la cooperativa és una organització autònoma, d'autoajuda, **gestionades pels seus socis**, i que, fins i tot, quan arriba a **acords amb altres organitzacions**, també amb l'administració pública, o si aconsegueixen capital de fonts externes, **ho fan en termes que assegurin el control democràtic per part dels seus socis i mantinguin la seva autonomia**.

La regulació proposada per Junts pel Sí i CUP-Crida Constituent no es pot conciliar amb els trets identitaris de la cooperativa que s'acaben d'exposar i que la diferencien de les altres formes societàries. L'esmena pretén aplicar als socis de la cooperativa la regulació laboral menystenint el vincle societari que els uneix, ja que el soci treballador, certament presta el seu treball personal a la societat, però ho fa en tant que soci, i com a tal gaudeix de llibertat per prendre les decisions sobre com organitzar el seu treball.

Des de la promulgació de la primera llei de cooperatives de la democràcia, la Llei 4/1983 de 9 de març de Catalunya, ha estat dur el camí als tribunals perquè es reconegui la cooperativa com una figura societària pròpia, dotada d'institucions i procediments específics. Si, en general, la temptació del jutge era aplicar la legislació mercantil, desconeixent les normes cooperatives, en el cas de les de treball associat la tendència passava per aplicar el dret i els procediments laborals, en perjudici de la regulació i dels procediments cooperatius. Després d'aquests anys avui podem dir que **les cooperatives disposem d'una jurisprudència**

pròpia, que interpreta i aplica les nostres disposicions legals i estatutàries. L'establiment d'una norma positiva que declari la prevalença del dret laboral pot suposar un gir copernicà i, malgrat estar prevista més per a certs supòsits (cooperatives amb més de 25 socis i/o 75% de la facturació a un únic proveïdor), **pot ser aplicada fàcilment, de manera extensiva a totes les cooperatives de treball**. Sobretot tenint en compte que l'esmena original presentada per la CUP-Crida Constituent (esmena 805) pretenia que els drets de sindicació, negociació, acció col·lectiva i vaga s'apliqués a tots els socis de totes les cooperatives de treball.

L'esmena vol posar fi a la pràctica de certes empreses que, sota l'aparença de cooperativa de treball, deslaboralitzen la relació amb els seus treballadors, i en lloc de contractar-los laboralment, els obliga a crear una societat (la cooperativa) amb la qual contracta l'empresa en règim d'arrendament de serveis, adscriuint-se al règim de treballadors autònoms de la Seguretat Social, menys onerosos que el règim general. Cas que es coneix col·loquialment com a "fals autònom".

Es tracta d'un supòsit evident de frau de llei, que la legislació laboral protegeix a través de la figura de la cessió il·legal de treballadors, que prohibeix. El que no podem admetre és que per evitar aquesta mala praxi, el frau de llei esdevingui norma general, doncs a banda d'atorgar-li una indeguda carta de naturalesa, acaba col·locant també en el punt de mira a projectes cooperatius gens sospitosos de participar en un frau, alguns amb molts anys de funcionament i solvència reconeguda, i obligant-los a aplicar una regulació totalment aliena a la cooperativa, com és el dret laboral.

En la meua opinió, compartida per la major part del sector, l'esmena ha de ser retirada, sense perjudici de poder regular dins els supòsits de desqualificació (actualment a l'article 150.3 de la Llei) el frau de llei descrit, és a dir, establint com a causa de desqualificació l'ús de la cooperativa de treball per evitar la contractació i protecció dels treballadors en l'empresa mercantil d'origen, independent del nombre de treballadors al que afecti (siguin 25 o, d'acord amb la Llei actual, només dos).

treballadors haurà de ser l'equivalent al règim general de la seguretat social i els socis treballadors d'aquestes cooperatives tenen reconeguts els drets de sindicació, negociació, acció col·lectiva i vaga.

La norma proposada desconeix la naturalesa de la cooperativa, vulnera els principis cooperatius, i ignora la figura del soci treballador, convertint-la en quelcom diferent: en un treballador per compte aliena.

La proposta s'oposa frontalment al segon principi cooperatiu declarat per l'ACI, el de **participació i gestió demo-**

La via portuguesa de l'economia solidària

Jordi Estivill

jordi_estivill@hotmail.com

De Portugal, aquest país veí i no tan llunyà en sabem ben poca cosa. Com a mostra d'aquest desconeixement dos botons.

Molts nens portuguesos aprenen que l'inici de la segona independència de Portugal es va produir l'any 1640. En bona part, perquè Felip IV va decidir enviar més tropes a sufocar la revolta catalana que no pas a reprimir l'alliberament portuguès de la corona castellana.

El segon botó, l'ofereix un text de solidaritat que els treballadors catalans van enviar als treballadors portuguesos arran del Congrés de Barcelona de 1870 animant-los a abraçar els ideals internacionalistes. Encara que moltes de les relacions ibèriques siguin desconegudes, la decisió dels treballadors catalans no era un acte aïllat, sinó que se situaven en un iberisme que va tenir un nombre important de cultivadors a tota la península en el segle XIX. En aquell segle, la història de l'economia social a Portugal mostra bé que va rebre moltes influències dels anomenats socialistes utòpics francesos i molt especialment de Proudhon i d'algunes experiències i autors de la resta de la península. Aquest és el cas, l'any 1840 quan per primera vegada la *Revista literària* de Porto va publicar alguns capítols del Tractat que l'economista gallec Ramon de la Sagra havia escrit sobre l'economia social.

Aquests dos exemples previs venen a tomb per atreure l'atenció sobre la ignorància entorn de les nostres relacions amb una altra perifèria ibèrica, per informar de la visita d'una delegació de l'executiva de la Xarxa Portuguesa de l'Economia Solidària

Fòrum portuguès de l'Economia Social i Solidària, Lisboa 2016.

(RedPES) i per explicar la via que l'economia solidària i la xarxa estan construint. Aquest és l'objectiu d'aquest article.

L'emergència de l'economia solidària a Portugal

La història de l'economia social i solidària s'endinsa en l'època medieval: confraries civils i eclesiàstiques, bosses de comerç, companyies d'assegurances marítimes, mútues de ramaders, pòsits col·lectius de gra, corporacions gremials que duren fins ben entrat el segle XIX, Misericòrdies que encara tenen un gran pes.... A més, cal tenir en compte les societats de socors mutus, les cooperatives i el món associatiu del segle XIX. En aquell segle el concepte

de l'economia social era utilitzat com a expressió d'aquestes societats, com a crítica de l'economia política dominant, com a proposta de reforma de les institucions de beneficència i com a projecte emancipador. Cal afegir a la llista anterior la permanència d'una economia familiar i domèstica, especialment important al món rural, l'existència d'una microempresoria artesanal, a més d'iniciatives informals i d'espais col·lectius com els baldius, que avui anomenem béns comuns.

Pedro Hespanha, un dels millors coneixedors de l'economia solidària i professor de la Universitat de Coïmbra, afirma que si bé l'economia social ha tingut un reconeixement institucional prou im-

portant, aquest no ha estat el cas de l'economia solidària. Actualment, Portugal té una llei d'economia social, un Consell Nacional Econòmic i Social, i CASES, que és una cooperativa on s'integren representants del govern, de les federacions de cooperatives, de la Unió de Misericòrdies, de la Unió de Mutualitats, de la Unió dels 2.500 IPSS (Instituts Particulars de Solidaritat Social), instituts que fan intervenció social, i d'Animar, que és una xarxa d'organitzacions que promouen el desenvolupament local. Es calcula que el conjunt d'aquestes organitzacions contribueixen al voltant d'un 5% del producte nacional portuguès.

Rogério Roque Amaro, vicepresident de RedPES (xarxa d'economia solidària de Portugal), i director del doctorat d'economia solidària de la Universitat de Lisboa (ICSTE), assenyala que l'expressió d'economia solidària es va començar a utilitzar en els anys 80 a les illes Açores. Fou arran d'un projecte del programa europeu de lluita contra la pobresa. Es tractava de superar la tradicional beneficència pública i eclesiàstica posant les condicions per a la inserció econòmica de joves immigrants retornats d'Estat Units, de pescadors i dones excloses. Varen crear unes petites unitats de producció d'articles i queviures artesanals. Així va començar una llarga aventura que ha portat a crear un consorci, CRESAÇOR, que integra actualment uns 22 membres col·lectius, la majoria cooperatives. Roque Amaro ha formulat a la *Revista d'Economia Solidària* que es publica a les Açores des de 2009, un model que la caracteritza: són iniciatives socioeconòmiques, amb una gestió democràtica, que venen els seus productes i serveis al mercat públic i o privat que creen ocupació, tot i valorant la cultura, el medi ambient i el desenvolupament locals. La revista, que vol establir un diàleg entre Europa, Àfrica i Amèrica Llatina, ha publicat 12 números que tracten monogràficament problemàtiques de l'economia solidària.

Algunes experiències

Caldria tenir molt més espai per poder oferir un panorama complet de l'economia solidària a Portugal. Els exemples de les Açores, en els quals són significatius Kairos, Alternativa i CEESA, centre d'estudis, recerca i publicacions, no esgoten aquest panorama actual.

«Rota dos pastores», una activitat ramadera i de descoberta del medi natural de l'emblemàtica cooperativa Terra Chà de Chaos.

Una tesina d'una estudiant de Lisboa inventariava prop d'una quarantena d'experiències més o menys formalitzades només en aquesta ciutat. Algunes altres que mereixen ser esmentades són: La cooperativa integral Minga de Montemor que comercialitza els productes locals i els canalitza vers els menjars de les cantines escolars, L'Associació Miro, al costat de Coïmbra, compra als pagesos de manera que els permet facturar mancomunadament; l'experiència de Val de Servinda que, prop de Castelo Branco, té producció agroecològica i organitza turisme alternatiu, i la més emblemàtica cooperativa Terra Chà de Chaos, poblet de muntanya en el qual s'ajunten activitats culturals, de valoració del medi natural, ramaderia, producció artesanal (tèxtil, formatge i mel) restauració i allotjament en una visió integral i alternativa.

Al costat d'aquestes experiències hi ha cooperatives i associacions culturals, agrupacions de petits productors, nous moviments socials, clubs d'estalvi i crèdit, bancs del temps, monedes locals, mercats no monetaris i un bon nombre d'iniciatives de desenvolupament local i comunitari prou interessants.

Tal com diu el manifest de RedPES, totes aquestes iniciatives comparteixen «economia amb solidaritat, perspectiva

ecològica, diversitat cultural, reflexió crítica, democràcia participativa i desenvolupament local».

La Xarxa Portuguesa de l'Economia Solidària

Per tal d'agrupar aquest conjunt d'iniciatives es crea la Xarxa Portuguesa, constituïda informalment el dia 8 d'agost de 2015, amb una comissió coordinadora amb 7 associats. Després d'un procés obert d'adhesions es va formalitzar en l'assemblea constituent de 17 d'octubre, integrada per 22 membres col·lectius i 23 persones. La xarxa té estatuts, uns òrgans elegits, un manifest i un programa de treball. Ara són 30 membres col·lectius i 44 individuals que reuneixen diferents sensibilitats: grups catòlics d'esquerres d'intervenció social, cooperatives agroecològiques, associacions de desenvolupament local, mestres i professors de les principals universitats, experiències portades per neoanarquistes. De fet tenen membres al nord, sud i centre de Portugal.

Una de les seves primeres activitats va ser assistir i participar en la IV FESC de la XES. Enguany ho ha tornat a fer. La recent visita d'una delegació a Barcelona i l'intercanvi amb la Comissió d'externes de la XES mostra bé que la xarxa portuguesa té molt d'interès per conèixer la

situació i algunes experiències de l'economia solidària de Catalunya i mantenir relacions bilaterals amb la XES. S'obre un estimulant itinerari conjunt que potser podria culminar en un congrés ibèric de l'economia solidària.

Eixamplar i reforçar la pròpia xarxa, fer un mapa de la situació de l'economia solidària, trobar la fórmula més adequada per a la implantació de finances ètiques, donar a conèixer i afirmar el concepte d'economia solidària que es troba pressionat per una noció caritativa per un costat i per una rampant empremptoria social per l'altre, diferenciar-se sense trencar ponts amb l'economia social, incidir en l'administració pública i que aquesta comenci a obrir processos de reconeixement i impuls, crear mecanismes d'integració econòmica interna, formar dirigents i tècnics i augmentar el pes i la presència de l'economia solidària a Portugal i a Europa són alguns dels reptes i tasques que la xarxa portuguesa vol afrontar.

Seu de la cooperativa Minga de Montemor.

Ja ho ha començat a fer. Va participar al Primer Fòrum de l'economia social i solidària celebrat a Lisboa l'any passat i està preparant, juntament amb altres xarxes de la societat civil, el Fòrum ambiental, social i econòmic, en connexió amb el Fòrum Social Mundial, que tindrà lloc en el proper mes de

maig, a més de la primera escola d'estiu a desenvolupar el mes de setembre de 2017 a Lisboa.

Passos no fàcils de fer, plens d'esculls, però de mica en mica s'omple la pica i a poc a poc es fa camí. Dues expressions catalanes que agraden als nostres amics portuguesos.

Valors i preus cooperatius

Les assegurances també poden ser ètiques.

Més de 1.850 cooperatives assegurades

www.arccoop.coop

Fem créixer el moviment cooperatiu i donem veu a les cooperatives de treball

Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya
Premià 15, 1r pis
08014 Barcelona
933 18 41 62
www.cooperativetrechall.coop

Presenta a les seues, regístrenos a
Facebook i Twitter
 Cooperatives de Treball de Catalunya

Ramon Vidal-Barraquer, cooperació, tècnica i mestratge

Antoni Gavalda

professor de la Universitat Rovira i Virgili
i patró de la Fundació Roca i Galès

El franquisme colpejà el moviment cooperatiu agrari català i espanyol en l'ordre social. S'ha estudiat com l'organigrama cooperatiu es va veure trasbalsat per una manera de dirigir des de dalt, des de la cúpula, que prioritzava que sovint la mediocritat s'instal·lés a les cooperatives, arraconats com estaven tots aquells que havien tingut responsabilitats de direcció en temps de guerra, per ser d'esquerra. La pèrdua per al sector agrari seria significativa perquè quedava fora del sistema de decisió un amplíssim segment pagès. Talment, a tot arreu no va ser igual, i per tant no es pot generalitzar. A la província de Tarragona, la primera d'Espanya quant a nombre de cooperatives agràries, ja des de ben aviat van sortir petites esclatxes que implicarien que alguns dirigents de cooperatives, addictes en tot i per tot al règim, no combreguessin amb ulls clucs amb les orientacions que es dictaven, lesives sovint als interessos del sector. Es manifestà aquest descontentament per part de cooperadors abillats de blau, a escala provincial a la UTECO primerenca amb seu a Reus oferint la gerència a una persona dretana que havia liderat l'embat d'una llei contrària als interessos pagesos; en la persistent

demanda de justícia en temes d'exportació de productes, negoci que en bastants moments va ser en mans de comerciants especuladors; o a l'entrada i participació d'elements dissidents en algunes juntes locals.

Ramon Vidal-Barraquer, amb estudis d'enginyeria agrònoma, l'agafà de ple en el període del franquisme, en diversos àmbits de responsabilitat, els principals dels quals van ser com a president de la cooperativa agrícola de Cambrils fins a la direcció de la Unió Agrària Cooperativa. L'actuació a la cooperativa cambrilenca, amb quasi quaranta anys de president, s'exposa en el llibre que va ser ajustada pensant en el pagès, «dinamitzant-ne el creixement i la modernització», en paraules sintètiques extretes de l'autor. Una cooperativa que va emprendre un vol de creuer, i que es convertiria en un puntal provincial. Un segon eix d'actuació del biografiat quedaria plasmat a la poderosa Unió Agrària Cooperativa, en la qual va substituir un omnipresent Joan Mestre Mestre, veu agrícola capdavantera provincial, amb forts tentacles polítics a Madrid. L'etapa de Vidal-Barraquer al davant de l'organisme provincial no acabaria, però, com ell pretenia, atès que ja mort el

dictador gallec les veus de democratització l'engoliren en una renovació de junta, eleccions en què no va ser ratificat. Això no implicà pas que no seguís al moviment cooperatiu, i va continuar adscrit a la junta de l'estament provincial.

No es poden descuidar dues facetes més –entre d'altres– en què la veu autoritzada de Vidal-Barraquer va tenir actuació decidida en el món cooperatiu. Una, professional, com a director de l'Estació Enològica de Reus, basada en estudis d'anàlisi de terres per orientar cap una determinada plantació, sense descuidar la recerca en el camp de l'enologia i en l'estudi de l'ave-llaner, puntals de l'agricultura de la zona. La segona, més d'organitzador, ajudant a organitzar i consolidar el nou organisme de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, organisme sorgit en època democràtica.

Amb la publicació del llibre, l'actuació de Vidal-Barraquer queda suficientment fixada. Llibre de lectura fàcil i entenedora, escrit per un especialista en cooperació agrària, Marcel·lí Piñana, recupera per al present i per al demà una persona involucrada en la cooperació agrària, puntal de fina serenitat i caracteritzat per treballar en benefici d'una causa en què creia.

PIÑANA EDO, Marcel·lí
Ramon Vidal-Barraquer i Marfà.
Cooperació, tècnica i mestratge.

Barcelona/Valls:

Fundació Roca Galès i Cossetània edicions, 2016

ISBN: 9788490343838

17 x 24 cm

92 pàgines

Fundació

ROCA GALÈS

CATALUNYA

Aquest llibre el trobareu a la biblioteca del Centre de Documentació Cooperativa rocagales.cat

Josep Roca i Galès,

l'emancipació econòmica, moral i intel·lectual de les classes populars catalanes

Gabriel Plana i Gabernet

Economista i historiador del cooperativisme català

La figura de Roca i Galès sempre emergeix en el decurs del temps: ara ja fa molts anys de forma inesperada apareixia en estudis d'erudits que feien referència al personatge, o bé quan es va crear una fundació amb el seu nom, i més recentment amb l'aniversari i reconeixement de la ciutat amb la imposició d'una placa commemorativa al carrer Torrijos de Gràcia, lloc on va viure i morir.

El nen orfe de pare i mare que no podia anar a jugar perquè va començar la seva vida de treball quan encara no havia sortit de la infància, aquelles hores de joc i distracció ell les dedicava a la formació. Aquest desig de formació fou una constant durant la seva vida, així ho demostren els seus nombrosos escrits en el vessant social i econòmic pel que fa a l'economia internacional, jurídica i aranzelària. Josep Roca i Galès era un home que tenia una moralitat i una honradesa provades que, juntament amb un caràcter afable i bo, van fer que tingués una autoritat moral reconeguda per àmplies capes de la societat catalana. Vinculava el Centre Industrial amb la Federació de les Tres Classes de Vapor, i una activitat

social i pública molt destacada tant a l'Ateneu Obrer com al Foment de la Producció Nacional. Unia el proteccionisme industrial amb la qüestió social.

No es pot oblidar que els federals sempre havien dit que la seva proposta no podia mai ser vinculada a l'immobilisme social. Així llegim en el diari

La Independència, del 5 d'abril del 1873, que en les seves planes

es diu que s'ha de mirar d'aconseguir la millora material i moral del proletariat per tots els mitjans econòmics i socials.

En aquest mateix article es fa la proposta a la Diputació de la creació d'una Comissió que estudiï un projecte de llei per a invàlids del treball i també una Caixa de Crèdit de Banc de Préstecs per als colons agrícoles

de la província, els diners sortirien de les aportacions de patrons i obrers i de part del pressupost de la Diputació. També es plantejava reglamentar l'organització del Banc de Crèdit al treball, per protegir i fomentar les associacions cooperatives –aquí comença una reivindicació persistent en el temps satisfeta per la Generalitat dels anys 30– i, en la comissió formada per estudiar aquests temes hi havia Roca i Galès.

“

«Josep Roca i Galès considerava que s'havia d'aconseguir la millora material i moral del proletariat per tots els mitjans econòmics i socials.»

Retrat de
Josep Roca i Galès.
FRG

La proposta va ser presentada per Roca i Galès l'1 de maig de 1873, a més a més també es va demanar els jurats mixtos de la indústria tèxtil i això era ja entrar en el revisionisme social tan mal vist per la majoria de patrons.

Salvador Pagès i Roca i Galès, que compartien ofici i ja es coneixien de La Propagadora del Trabajo i La Obrera Mataronense, van viure junts l'experiència del Congrés de Gusart el 1865 i van seguir una evolució política i sindical semblant. Al Congrés del 1870 van defensar el cooperativisme i la participació política, el 1877 viatjaren tots dos junts a l'Exposició Universal de Filadèlfia. La Propagadora del Trabajo tenia 20 telers i, a més a més, un magatzem de queviures, una caixa d'estalvis i el fons dels invàlids era la cooperativa on participava Roca i Galès. Ja deixava clar el fil roig del cooperativisme català i defensa del consumidor, la necessitat d'una cooperativa de crèdit i dels fons de les cooperatives que es finançaven dels guanys de la cooperativa. El cooperativisme encaixava perfectament amb el que ell considerava que havia de ser la classe obrera catalana, deia que solament podia comptar amb ella mateixa, la seva energia, la seva moralitat i seva perseverança.

Roca i Galès amb el tema de la febre groga fa una intervenció en el debat públic d'un gran força, entrant en el debat sanitari i les causes que van provocar l'epidèmia, polititza el fet i dona al debat un contingut de classe; de forma simultània fa una crítica del paper jugat per l'Ajuntament de Gràcia de desatenció de les classes populars. També critica l'alta burgesia local i la classe mitjana en uns moments que Gràcia no pot fer front a la situació per tenir un dèficit municipal i tot aquest debat per part d'en Roca amb dades concretes i solucions concretes.

Per a Roca i Galès, les societats cooperatives que tenien un veritable valor social eren les de producció i consum. Creu que perquè existeixi una veritable emancipació aquestes han d'actuar de forma interrelacionada, conjuntament, procurant-se productes les de consum i fent-se intercanvis.

Així, considerava que una vegada realitzada la federació per oficis i per grups de consum, es pot formar un gran banc

de crèdit al treball a cada província. Amb la protecció que ha de donar l'Estat i la Federació de totes les Associacions, mitjançant la creació d'un centre comú, a partir d'aquí es pot emprendre tot tipus d'operacions difícils i complicades, i ja es tindria encarrilada, de forma factible, l'emancipació dels oficis. En el supòsit que l'Estat no ajudés les associacions, aquestes haurien de constituir una entitat cooperativa de crèdit on totes tinguessin un compte corrent obert, i una caixa de dipòsits per a les relacions amb el banc on es farien les compres a l'engròs de les matèries necessàries per als processos de producció, de fet és un antecedent de les teoritzacions de Charles Gide i de l'Escola de Nîmes.

Per acabar aquest apartat, que certs sectors obrers, com els responsables de la revista *El Obrero*, indicaven que el sector lliurecanvista no representava cap ideal de llibertat, ans al contrari, que sempre imposava la llei del més fort, i feien una dura crítica del liberalisme burgès del moment, que estava sustentat per les teories de Thomas Robert Malthus, Adam Smith i Jean Baptiste Say. Aquests sectors obrers es posicionaven no per un proteccionisme genèric i en abstracte, sinó pel que formulava l'economista Henry Charles Carey, que defensava que entre el productor i el consumidor no podia haver cap tipus de barrera, ni tampoc que la política proteccionista representés

L'actual Nau Gaudí de Mataró allotja La Obrera Mataronense, on Josep Roca i Galès va coincidir amb Salvador Pagès.

un encariment dels productes de primera necessitat ni de les matèries primeres. És a dir, que s'admetia una possibilitat de canvis dins del proteccionisme, per tal que no afectés el producte nacional.

Un dels autors preferits de Roca i Galès en l'àmbit econòmic fou precisament Henry Charles Carey, perquè encaixava perfectament amb les necessitats industrials i polítiques de Catalunya. No oblidem que pertanyia a un país altament industrialitzat o, millor dit, en fase d'industrialització. Un autor clarament proteccionista, davant les teoritzacions angleses i franceses dels sectors burgesos i de les mateixes elits intel·lectuals.

Henry Charles Carey creu necessari neutralitzar la tendència centralitzadora de la capital de l'Estat, mitjançant la creació de nuclis d'atracció econòmica per tot el territori, impulsant l'associació

i l'ocupació local. Per a l'economista americà, la descentralització també representava un augment de l'acumulació de riquesa i de capital, sobretot en el sector agrícola. Per a Carey, la llibertat augmenta amb el creixement de l'esperit d'associació. De Carey s'ha de dir que fou un dels economistes més importants de la seva època, i avui és absolutament desconegut. Carey, de fet, fou el veritable creador i teoritzador del capitalisme industrial, una tercera via, a la seva època, entre el capitalisme liberal i el col·lectivisme, fet que es demostra amb l'avversió que li tenien els seguidors d'Adam Smith i amb la preocupació que manifestava Marx per la seva influència. Ben cert, va ser Carey qui va dissenyar la política industrial de Lincoln i va produir el que avui veiem com els millors resultats econòmics de l'era moderna, i va canviar de forma fonamental les relacions de poder en l'àmbit mundial.

Hi ha un autor que segons el meu criteri va ser determinant per Roca i Galès, fou Jules Simon. Roca i Galès va utilitzar la seva obra des de les planes de *La Asociación*, fonamentalment per divulgar el cooperativisme a l'àmbit europeu, de manera especial pel que fa referència al seu grau de desenvolupament organitzatiu i legal. Sobretot en la seva obra *El Trabajo*, fa una àmplia exposició de les associacions cooperatives i de la seva transformació ràpida i completa. També va estudiar a fons, especialment Anglaterra i Alemanya, en allò que fa referència a estatuts i a tota la qüestió legal. Aquests estudis anaven acompanyats d'una gran base estadística. Hi analitzava la realitat d'aquell moment, i feia una anàlisi d'un futur que ell creia possible si no se li posessin entrebancs. Jules Simon explica detalladament l'experiència rochdaliana. Fa una anàlisi del seu funcionament intern, de la seva composició, del reglament de distribució de l'extorn cooperatiu. És evident que l'experiència rochdaliana era coneguda a bastament. Per a Jules Simon, el cooperativisme tenia tres eixos bàsics: l'economia, l'estalvi i l'emancipació.

S'ha dit moltes vegades que precisament els guanys morals de la cooperació són encara més preciosos que els materials.

A les mateixes planes de *La Asociación* es difonia el paper que la cooperació tenia

FRG

de moralització de la societat, i s'arribava a dir que les mateixes societats cooperatives s'havien de recolzar sobre aquestes bases, com fonaments fermes de conducta individual i d'abnegació col·lectiva. Moltes de les cooperatives que van fracassar entre 1848 i 1851 no va ser per causa de manca d'experiència o d'habilitat, sinó perquè no van tenir com a finalitat la moralització de l'obrer. És curiosa la definició que s'hi fa de la moral. Es diu que la font de tota moral és la intel·ligència i l'escola de la intel·ligència és la cooperació, combinant de forma equitativa els esforços i els interessos particulars. La cooperació fa ostensible el poder fort i benèfic de la solidaritat i de la unió, ensenya el respecte dels drets de cadascú, demostra la fecunditat del treball i la necessitat de la justícia, transforma tots els egoismes en instruments de moralització, convertint-los, per la pràctica, en virtuts socials.

Com dèiem al principi d'aquestes ratlles la figura de Josep Roca i Galès emergeix de forma inesperada, normalment perquè la lectura de la seva obra ens obria noves perspectives entre republicans federals pel cooperativisme català. Jo diria que ara ens interpel·la i ens diu que estem en un moment determinant pel cooperativisme i s'ha d'escollir quina direcció prenem en uns moments que tan sols les visions i els valors alternatius, operatius i sostenibles, desafien els valors d'una societat existent, i desautoritza de forma clara i neta les justificacions de l'ordre econòmic

Portada del llibre *Un obrero en Fairmount Park*, escrit per Roca i Galès en tornar de l'Exposició Universal de Filadèlfia de 1876.

existent, tot utilitzant aquestes paraules d'un article d'Ann Ferguson analitzant el model d'Iris Marion Young envers la responsabilitat social i la solidaritat.

Tot i així, s'ha de dir que el federalisme i l'onada positivista procientífica, que apareguren en el darrer moment de la resistència, implicaren una teoria emancipadora de classe, amb la que sindicats, associacions, cooperatives de producció i consum, mitjans de premsa, ateneus i centres d'instrucció crearen un ideari polític obrerista, una cultura pròpia si es vol dir, que entrà a formar part d'una acció titànica per alliberar-se de la repressió, la misèria i la ignorància i obrir horitzons de democràcia econòmica.

I un dels artífexs d'aquest gran esforç fou Josep Roca i Galès que mai va oblidar des de ben petit treballant a la fàbrica fins a ser una persona amb autoritat i un prestigi reconegut a tot el país la íntima relació entre les emancipacions econòmica, moral i intel·lectual de les classes populars catalanes.

¹ PLANA I GABERNET, Gabriel. *Josep Roca i Galès*. Valls- Barcelona: Cossetània – Fundació Roca Galès, 2007. Col. «Cooperativistes Catalans», núm. 8.

² POMÉS, Jordi. *Salvador Pagès Inglada*. Valls- Barcelona: Cossetània – Fundació Roca Galès, 2007. Col. «Cooperativistes Catalans», núm. 10.

LA TERÀPIA NEURAL: COM TREBALLA

Eva Llach

COS cooperativa de salut
@COS_cooperativa

La teràpia neural va néixer a Alemanya, a mitjan segle xx. Utilitza l'efecte restaurador d'un anestèsic local diluït (procaïna, la majoria de les vegades) perquè el cos es reorganitzi i trobi l'equilibri perdut en un moment determinat.

És una teràpia que tracta l'individu íntegrament. La nostra psique (ment), el nostre cos (neuro-immuno-endocrí) i la nostra ànima (emocions) estan connectats tant físicament com energètica.

Al llarg de la nostra vida passem per processos (físics i/o psíquics) que som capaços de curar però no sempre de sanar, la qual cosa fa que quedi una memòria del procés viscut. Aquesta memòria que queda és el que anomenem camp interferent.

La teràpia neural, a través de la injecció de procaïna al nostre sistema nerviós, especialment el sistema nerviós vegetatiu (pell), provoca una sèrie de reaccions que sanen i restableixen la normalitat de l'organisme.

A més és una teràpia innòcua, ja que el nostre metabolisme posseeix uns enzims que transformen la procaïna en una vitamina (PABA) anti-oxidant i regenerativa, als pocs minuts de ser injectada. És per això que s'utilitza en embarassades i bebès.

Com que tracta l'ésser de forma integral a través del sistema nerviós vegetatiu, és una teràpia ideal per aplicar en qualsevol símptoma, sigui digestiu, respiratori, osteomuscular, urològic, ginecològic, immunològic, etc.

Us explicaré un cas perquè pugueu entendre millor en què consisteix la teràpia neural: va venir a la consulta una dona de 45 anys per incontinència urinària des del part (als 35 anys). M'explica que després de més de 12 hores d'intentar un part vaginal van haver de practicar

cava unes digestions pesades i lentes des de feia anys i una operació de menisc als 20 anys.

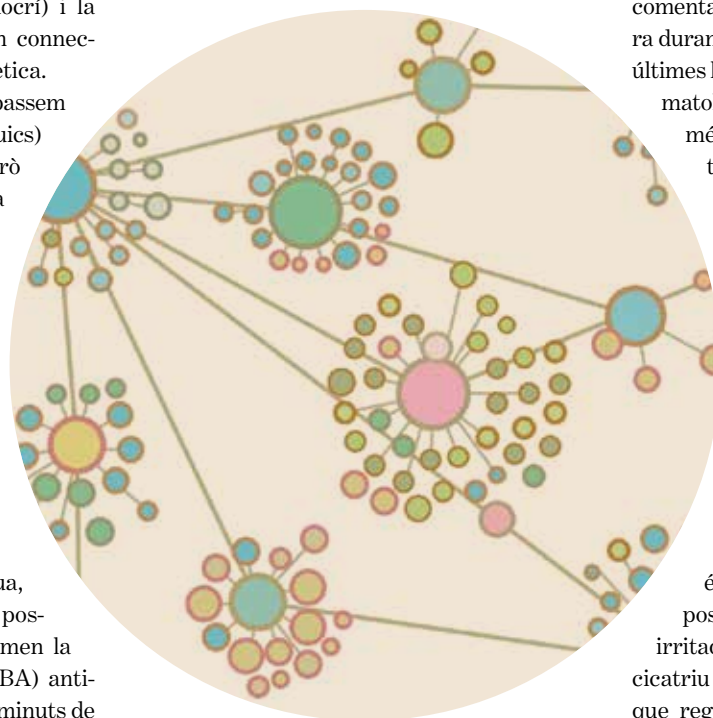
En la primera visita vaig fer teràpia neural a la cicatriu de la cesària i al plexe pèlvic (sistema nerviós vegetatiu que regula la zona urogenital). La pacient ve a la visita següent visita (un mes després) i comenta que hi ha hagut una clara millora durant 2 setmanes, però aquestes dues últimes ha tornat a reaparèixer la simptomatologia, encara que la refereix molt

més lleu. En aquesta segona visita, torno a infiltrar la cicatriu i el plexe pèlvic, i a més injecto procaïna a la cicatriu del genoll (de la cirurgia de menisc).

A la visita següent (1 mes i mitjà després) em comenta que es troba perfecta, que han desaparegut tots els símptomes. Li dic, per tant que no cal que torni. Ha passat un any i la pacient segueix asimptomàtica.

En aquest cas el símptoma és la incontinència d'orina i les possibles zones que detecto com irritades (curades, no sanades) són la cicatriu de la cesària, el sistema nerviós que regula la zona urogenital (després d'un part molt llarg i una frustració per no aconseguir-ho) i la cicatriu de l'operació de menisc.

Així veiem com, després d'infiltrar amb procaïna aquestes zones, es reequilibra l'organisme, de tal manera que desapareix la simptomatologia (incontinència).

una cesària d'urgència i això la va frustrar molt. Durant un temps va fer fisioteràpia del sòl pelvià, i els símptomes van millorar molt, però seguia presentant incontinència, sobretot amb l'esforç. Com a antecedents personals solament desta-

Una APOSTA que no s'hauria de perdre

Josep Edo Puertas
Economista

M'arriba la notícia que Aposta, escola de cooperativisme tanca (o ja ha tancat?).

Em pregunto si és veritat. En el món del cooperativisme som molt prestos a publicar bones notícies i potser no tant de fer-nos ressò de les dolentes. Aquesta seria de les dolentes, de les molt dolentes, i no me la puc creure.

La raó de la meua incredulitat és aquesta:

Dels set principis cooperatius aprovats per l'Aliança Cooperativa Internacional ara fa quasi cent vint-i-cinc anys, el més taxatiu, el que no permet fugides d'escola ni elucubracions, és el cinquè, que estableix que «les cooperatives proporcionaran educació i formació als socis i sòcies i als treballadors perquè puguin contribuir al desenvolupament de les seves cooperatives d'una manera eficaç. També informaran el gran públic, especialment els joves i els líders d'opinió, de la naturalesa i beneficis de la cooperació».

No cal cap lectura atenta, ni cap comentari per entendre-ho. A diferència de la resta de principis, que en molts casos són pures constatacions de formalitats jurídiques («les cooperatives són organitzacions autònomes», «cal aportar capital», «són organitzacions voluntàries»...), el cinquè assenyalava una obligació: les cooperatives han de proporcionar educació als seus socis i informació especialment als joves.

Aquest era l'objectiu d'Aposta, SCCL, de la qual són socis la Federació de Cooperatives de Treball i algunes cooperatives importants econòmicament i socialment. D'aquesta forma les cooperatives sòcies donaven contingut al compliment de l'esmentat principi cooperatiu i adoptaven un compromís de responsabilitat social

Presentació d'Aposta a Furturcoop 2010.

corporativa, que avui, sortosament, també moltes empreses no cooperatives assumeixen voluntàriament.

I això sembla que hauria de ser el que se seguís fent.

No deu ser així?

Em pregunto si es pot renunciar a l'única escola cooperativa que tenim, mentre anem pregonant que el món cooperatiu avança cada dia més en la seva contribució a la creació d'una economia social i solidària. Realment avancem, si no donem compliment als nostres propis principis?

No ho crec.

És possible que Aposta hagi tingut problemes econòmics o de gestió (qui els coneix?, per què ens costa tant mostrar i aprendre dels errors i som tan cofois amb èxits efímers?). Però aquests hipotètics

problemes en poden justificar el tancament? Justifiquen deixar al moviment cooperatiu sense el seu únic instrument de formació? No hi ha cap solució menys dràstica?

Potser algú podrà explicar el perquè del tancament d'Aposta i ho ha de fer amb claredat.

I potser qui més s'hauria de sentir obligat a fer-ho, d'entre tots els socis de la cooperativa, és la Federació de Cooperatives de Treball, sobre la qual recau l'obligació col·lectiva de donar compliment al principi de formació que s'autoimposa el moviment cooperatiu.

L'explicació és necessària. La justificació, sens dubte, pot ser molt més difícil perquè aquesta és una Aposta que no s'hauria de perdre.

ALTERNATIVAS ECONOMICAS

Núm. 43. Gener de 2017. Barcelona

contactos@alternativaseconomicas.coop

www.alternativaseconomicas.coop

Revista mensual escrita en llengua castellana. Hi ha també l'edició francesa, la pionera. Reproduïm part del sumari, per centrar-nos en el dossier dedicat a l'economia solidària. La revista es divideix, a part del dossier, en quatre grans seccions. La primera, amb l'encapçalament: PANORAMA ECONÒMIC, inclou alguns títols com: «Els sindicats tornen a escena», «La privatització calculada de Bankia», «Europa, posada a prova» i «Trump i la xenofòbia». Segueix una entrevista a Antón Costas.

El dossier d'Economia solidària, el titulen D'UTOPIA A REALITAT... D'ÈXIT, i conté sis articles que en tracten: el primer, «Un pla de negoci per canviar el món», ens parla de les empreses que aspiren a superar el capitalisme, que abracen tots els sectors econòmics. Parlen de Xavi Palos, de la seva tasca a XES i Trèvol i remarquen que presideix la FRG, dedicada al foment del cooperativisme; el següent, «I la crisi? Aquí és un impuls». A l'escriu que segueix afirmen que a l'economia social i solidària ja es poden trobar gairebé totes les branques d'activitat professional i posen exemples de cadascun dels sectors: banca i finances, assegurances, advocats, energia, telecomunicacions, cultura, habitatge i arquitectura, logística i distribució, tecnologia i reciclatge; A «La incubadora més especial» dona a conèixer l'experiència de Can Batlló i el projecte Coopolis; El segueix el títol: «El gran repte de la contractació» i a l'últim article del dossier parlen d'Itàlia i les finances ètiques.

A la secció ANÀLISI PENSAMENT inclouen un article que tracta el tema de la liberalització del ferrocarril, un altre sobre Silicon Valley i un darrer que fa referència als canvis en la distribució de la feina. A ECONOMIA SOCIAL destaquem «Zumzeig: una cooperativa de pel·lícula». Finalment, a VIDA CULTURAL, trobem diferents ressenyes de llibres, la crítica d'un film, l'agenda etc.

COMPARTIR

Núm. 105. Gener de 2017. Barcelona.

compartir@fundacionespriu.coop

www.fundacionespriu.coop

Revista del cooperativisme sanitari de periodicitat trimestral, editada en llengua catalana, encara que també hi ha la versió en castellà. Dedicar una bona part de la publicació i tota la portada a retre homenatge al doctor Guisado, director executiu i representant internacional de la Fundació Espriu i que va morir a finals de l'any passat, a la Cimera Internacional de Cooperatives del Quebec. Les pàgines centrals de la publicació són un monogràfic d'homenatge a aquest metge. A la secció SALUT, trobem diferents articles que tracten de temes sanitaris, malalties, proves, etc. Segueix COOPERATIVISME SANITARI, que inclou una entrevista al director gerent d'una cooperativa de la Salut Nacional d'Austràlia. També destaquem el text següent: «El moviment cooperatiu internacional reafirma la seva fortalesa a la Cimera de Quebec». Continuen amb diferents escrits i ressenyes de les activitats portades a terme aquest trimestre passat, com els premis atorgats, les visites, etc., que completen la secció de COOPERATIVISME. Segueix el monogràfic esmentat més amunt i finalitza amb la secció CULTURA, amb una crítica cinematogràfica, la ressenya del llibre, el reportatge fotogràfic, la pàgina dedicada a Salvador Espriu i el dibuix final, que està dedicat als refugiats i porta les paraules següents: «Mirar cap a una altra banda no serveix de res».

disorder

10.03 — 28.05.17

Exposició
Exposición

Entrada lliure
Entrada gratuita

Sala 1

